

מסורת הש"ס

(א) ויבנות סו. וע"פ
כפרס"י קידושין נג. ע"פ
כפרס"י. (ב) ולקמן קחו:
קכו. (ג) ויבנות עט. (ד)
קכ. (ה) ולעיל יד. (ו)
(ז) ויכליח אהרן ויטביל
(ח) כס"א לוחא. (ט) וינעם
מוספות ויבנים עת. ד"ה
אלה ומוספות מנחות כב.
ד"ה אלה למד"ה. (י) ויחיל
קד. (יא) ויכליח אהרן ויטביל
שם ד"ה על אחד צר ויטביל
מגינה יח. ד"ה הטביל

תורה אור השלם

ו. בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות ומררים יאכלהו: במדבר ט יא

גליון הש"ס

תנ"ך
וכי' מועלת
שכיר' בטיבול הראשון.
ע"י לקח' קב' ע"ל מוס'
ד"ה נלחמנו: שם ד"ה
הדר' אכיל' וכו' ולא שייך
באן חבילות' ע"י ברכות
לט ע"כ מוס' ד"ה הכל
מודים:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
 א] בנ"א אמר ר' יוחנן
 תולקין עליו חזרונו
 כלל. ידע כי מלאך מוסיף
 לשון רשעים ותוספות
 בשא"ל שער אפרים
 ידע כי ידע וכוונתו
 עקב ש"י מ"א חזק
 חזק ומתחזק שכל
 אחר הדלת לשון הרה"ק
 והרב"ן בספר התלפוזות
 בסוגיא יוש"ע [ב] ש
 תלמוד יותר על תולת
 ומתקן. אצלנו. ומתקן
 חזקת על תולת ומתקן
 וידע [מלאך על מוריסן]
 כלל לפרשנים דה"ה
 יאכלנו וכן ודוק:

מוסף רש"י

ולבסוף. כי מני לחור,
אכיל אכילה האת ברה
ברכה. שיעש בלה ברה
מחור. אל ברה ברה
האמה ולי מבר, ולסור
לאס יתעט מן הפולס
בל ברה (הארה חס)
ש. 19. בשמה דברמה.
כי קיבל מרנו ורנו מרנו
(ברוח 19) ש. 10. כי קבעה
במה ושורה כפי נני
בית מורכב (קדושין 19)
שהיה חורבן בבת אחת
ואוכלן. ולא אחי טעם
מחור ומעטל ליה לטעם
מלה (בחיט 19).

ערבי פסחים פרק עשירי פסחים

לכסוף איל כלל ברה. משום דבעין חרי טבילי: ומכיל
 ילי. לעזם מזה דלדורייא: שהיה כורכן בכה אחת. ספח
 מזה ומרור: וזכר למחשבה ככלל. וזכר למחשבה שהיה עושה הלל
 בזמן שנתהק קיים שהיו אוכלים ספחים: לרד נטילת חסד.
 ושם המשקן שהיה שמים וכל
 הפוסל בתרומה מטמא משקן וריס: מותקין לה רב חסדא
 דקורין מזה ומרור וכל
 דבר

ממתקין לה רב חסדא לאחר שמיילא כריסו
הימינו חזר ומברך עליה אלא אמר רב חסדא
מעיקרא מברך עליה בורא פרי האדמה ועל
אכילת מרור ואכיל ולבסוף אכיל אכילת חסא
כלא בריכה בסוריא עברי כרב הונא ורב ששת
בריה דרב יהושע עביד כרב חסדא ויהלכתא
בנותיה דרב חסדא רב אחא בריה דרבא מהדר
אשאר ירוקת לאפוקי נפשיה מפלוגתא אמר
רבנא אמר לי בן משרשיא בריה דרב נתן
הכי אמר הלל ^אמשמיה דגמרא אמר לי ניכרך
איניש מצה ומרור בהדי הדדי וניכול משום
דסבירא לן ^במצה בזמן הזה דאורייתא ומרור
דרבנא ואתי מרור דרבנא ומבטיל ליה למצה
דאורייתא ואפילו למ"ד מצות אין מבטלות זו
את זו ה"מ דאורייתא בדאורייתא או דרבנן
בדרבנא אבל דאורייתא ודרבנא אתי דרבנן
ומבטיל ליה לדאורייתא מאן תנא ^גדשמעת ל'
מצות אין מבטלות זו את זו הלל היא ^דדתניא
אמרו עליו על הלל שהיה כורכן בבת אחת
ואוכל שנתמר ^העל מצות ומרורים יאכלוהו
אמרי ^ורבי יוחנן תולקין עליו חבירי על הלל
דרתניא יכול יהא כורכן בבת אחת ואוכלן
בדרך שהלל אוכלן תלמוד לומר ^זעל מצות
ומרורים יאכלוהו אפילו זה בפני עצמו וזה
בפני עצמו מתקין לה רב אשי אי הכי מאי
אפילו אלא אמר רב אשי האי תנא הכי קתני
יכול לא יצא בהו ידי חובתו אא"כ כורכן
בבית אחת ואוכלן בדרך שהלל אוכלן תלמוד
אפילו זה בפני עצמו וזה בפני עצמו השתא
ולא כרבנא ^חמברך על אכילת מצה ואכיל
ואכיל והדר אכיל מצה וחסא בהדי הדדי
אמר רבי אלעזר אמר רב אושעיא כל
ידיים אמר רב פפא שמע מינה האי חסא

קפו.

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

קט א מ"י פ"ח מהל' הלכה יב טמן ע"ן טמן טו"ע א"ח ט"י טקט טע"ב
כ ב מ"י פ"ח מהל' הלכה ו (והלכה ח) טו"ע טס טע"א:
כד ג מ"י פ"ח מהל' הלכה א ופ"י מהל' ברכות הלכה א טמן טו ע"ש ח טו"ע א"ח ט"י טע"ב וס"י קטט טע"ד (וכ' אלפס ברכות פ"ח דף מה' ובראש"י כל הכשר יב יור"ד):

רבינו חננאל

[illegible]